

Hrud' mi tmu víří,
pod pelestí mokro.
Obojek se svíjí,
v hadru krásný teplo!

Z modrých rtů odezírám,
tryská z nich jen sních.
Slova překotně polykám,
vzlykaj, že spát je hřích!

Pravěk byl nám modlou,
tam dřímá lenochod.
Zrcadla se lesknou,
čas je pro ně podvod.

Noc a kalichu hořkosti
zbyla kapka pro pláč.
Mažu dveře v bolesti,
skrz ně mě nepoznáš!

Vzor, co z paměti zná,
vůni spáleného mostu.
Nad pouští svítá,
zahrab se do písku!

Důlky za tmu pokleknou,
v těch samých jsem si hrál!
Pak jsem s koulí hranatou
v jámě v pyžamu stál!

Vidím zas do bójí,
v zádech zvony studí - ani nedutaj!
Žívám pach rybí,
a spánek sladkovodní - je jinotaj!

Neusneš - beze zrady - Neusneš!